

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010021
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118010021.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2020, v trestnej veci obžalovaného L. Y., pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 4, písm. a/ Tr. zákona, o odvolaniach prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/1/2018 zo dňa 03.02.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania prokurátora a obžalovaného L. Y.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T/1/2018 zo dňa 03.02.2020 podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného L. Y. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 3Pv 175/17 zo dňa 02.01.2017, doručenej na Okresný súd Prešov dňa 05.01.2018, pre skutok kvalifikovaný ako pokračujúci prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

1 a/ v presne nezistenom čase najmenej od jari roku 2015 až do 08.07.2016 na rôznych miestach v okrese Prešov a Sabinov, v katastri obce Zlatá Baňa na hrebeni „Sokolej skaly“ a v katastri obce Lipovce - Lačnovská dolina v lokalite „Mojžišov stĺp“ opakovane nastražil návnady pozostávajúce z uhynutých holubov domácich bez identifikačných znakov tak, že mŕtvoly týchto vtákov priviazal šnúrou o nastreľovací oceľový klinec vrazený do skaly v blízkosti hniezd sokolov sťahovavých, pričom vykonaným rozborom zaistených kadáverov bolo potvrdené, že vnútorné orgány vtákov obsahujú účinnú látku DIMETHOATE, ktorá je súčasťou insekticídnych prípravkov, a ktorá je pre vtáky škodlivá aj v menších dávkach alebo koncentráciách, a to s úmyslom usmrtiť sokola sťahovavého (falco peregrinus), ktorý je vo Vyhláške MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva Zákon o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov, zapísaný v zozname druh európskeho významu ako ohrozený druh podľa červeného zoznamu so spoločenskou hodnotou za jedinca v sume 5.530,- €, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaného L. Y. uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona, v bode 2a, 2b rozsudku spáchaný formou spolupáchatelstva, ktoré spáchal tak, že

1 b/ v dobe od 04.03.2017 do 04.04.2017 v k.ú. obce Lipovce v časti Lačnovská dolina, ktorá sa nachádza v chránenom území so stupňom ochrany č. 5, opakovane umiestňoval návnady pozostávajúce z uhynutých ale aj živých holubov, ktoré priväzoval pomocou špagáta k nastreľovaciemu klincu vrazenému do skaly, pričom týmto holubom napúšťal v oblasti hrude a brucha perie chemickým prípravkom s účinnou látkou DIMETHOATE, ktorá je súčasťou insekticídnych prípravkov, a ktorá je pre vtáky škodlivá aj v menších dávkach alebo koncentráciách, pričom tieto návnady tam ukladal s úmyslom usmrtiť sokola

sťahovavého (*falco peregrinus*), ktorý je vo Vyhláske MŽP SR č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva Zákon o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, zapísaný v zozname druh európskeho významu ako ohrozený druh podľa červeného zoznamu so spoločenskou hodnotou za jedinca v sume 5.530,- €,

1 c/ v presne nezistenom čase od začiatku mesiaca marec 2017 až do konca mesiaca apríl 2017 v ťažko prístupnom teréne na Orlej skale v k.ú. obce S. Q., pri hniezde sokola sťahovavého opakovane umiestňoval usmrtených ale ja živých holubov a to tak, že ich priväzoval špagátom ku klincu vrazenému do skaly alebo ich voľne pohodil v blízkosti hniezda, pričom ich peria predtým napustil chemickým prípravkom, ktorý obsahoval účinnú látku DIMETHOATE, ktorá je súčasťou insekticídnych prípravkov, a ktorá je pre vtáky škodlivá aj v menších dávkach alebo koncentráciách, pričom tieto návnady tam ukladal s úmyslom usmrtiť sokola sťahovavého (*falco peregrinus*), ktorý je vo Vyhláske MŽP SR č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva Zákon o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, zapísaný v zozname druh európskeho významu ako ohrozený druh podľa červeného zoznamu so spoločenskou hodnotou za jedinca v sume 5.530,- €,

2 a/ dňa 18.03.2017 v čase medzi 7.00 hod. a 9.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s U. G., v k.ú. obce Lipovce v časti Lačnovská dolina, ktorá sa nachádza v chránenom území so stupňom ochrany č. 5, umiestnili v bezprostrednej blízkosti hniezda sokola sťahovavého v čase jeho hniezdenia, bližšie nezistený počet vopred usmrtených holubov, ktorých priviazal pomocou špagáta k nastreľovaciemu klincu vrazenému do skaly a ktorých perie a celé kadavéry predtým napustil účinnou látkou DIMETHOATE, ktorá je súčasťou insekticídnych prípravkov, a ktorá je pre vtáky škodlivá aj v menších dávkach alebo koncentráciách, pričom tieto návnady tam ukladal s úmyslom usmrtiť sokola sťahovavého (*falco peregrinus*), ktorý je vo Vyhláske MŽP SR č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva Zákon o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, zapísaný v zozname druh európskeho významu ako ohrozený druh podľa červeného zoznamu so spoločenskou hodnotou za jedinca v sume 5.530,- €,

2 b/ dňa 22.4.2017 v čase medzi 7.00 hod a 9.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s U. G. v k.ú. v lokalite Orlia skala v k.ú. obce S. Q., umiestnili v bezprostrednej blízkosti hniezda sokola sťahovavého v čase jeho hniezdenia, bližšie nezistený počet vopred usmrtených holubov, ktorých priviazal pomocou špagáta k nastreľovaciemu klincu vrazenému do skaly, a ktorých perie a celé kadavéry predtým napustil účinnou látkou DIMETHOATE, ktorá je súčasťou insekticídnych prípravkov, a ktorá je pre vtáky škodlivá aj v menších dávkach alebo koncentráciách, pričom tieto návnady tam ukladal s úmyslom usmrtiť sokola sťahovavého (*falco peregrinus*), ktorý je vo Vyhláske MŽP SR č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva Zákon o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, zapísaný v zozname druh európskeho významu ako ohrozený druh podľa červeného zoznamu so spoločenskou hodnotou za jedinca v sume 5.530,- €.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 305 ods. 4 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody na jeden rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon tohto trestu podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na jeden rok.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o oslobodení spod obžaloby a proti výroku o treste. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.05.2020, kde konštatuje, že má za to, že obžalovaný L. Y. sa predmetného skutku, ktorý bol uvedený v bode 1a obžaloby, teda čiastkového útoku pokračovacieho prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona dopustil tak, ako je to uvedené v obžalobe. Svoje tvrdenia opiera predovšetkým o spôsob spáchania činu, tzv. modus operandi, ktorý je zhodný so spôsobmi spáchania všetkých zistených obžalobou obsiahnutých čiastkových útokov pokračovacieho prečinu a to nielen vo všeobecných rysoch, ale aj v konkrétnych skutočnostiach, ktorá podľa právneho názoru

prokurátora, svedčia o páchaní trestnej činnosti obžalovaným. V konkrétnostiach zdôraznil priväzovanie mŕtvych holubov šnúrkou o nastreľovací oceľový klíncec upevnený do skaly, intoxikácia návnady látkou DIMETHOATE v každom zistenom skutku, pričom v neposlednom rade s ohľadom na motív páchatel'a, ktorým bola „ochrana ním chovaných holubov v konkrétnej lokalite“, je takouto okolnosťou i miesto spáchania skutku, ktoré bolo v každom z čiastkových útokov totožné, a teda pri oslobodenom čiastkovom útoku bola zachovaná teritoriálna pôsobnosť obžalovaného. Mŕtve holuby boli priväzované šnúrkou o nastreľovací klíncec upevnený do skaly, holuby boli napustené vysoko jedovatou látkou. Z uvedeného je zrejmé, že sa jedná o tak špecifickú povahu a okolnosti spáchania skutku, jedinečný predmet útoku - špecifický použitý nástroj, a v neposlednom rade aj špecifickosť motívu, že je nepochybné, že aj tento čiastkový útok spáchal obžalovaný L. Y.. Zhodu spáchania tohto čiastkového útoku s ostatnými obžalovaným priznanými čiastkovými útokmi pokračovacieho prečinu potvrdil pri svojom výsluchu aj svedok T. C., člen občianskeho združenia Ochrana dravcov na Slovensku, ktorý ako oznamovateľ tejto trestnej činnosti, bol prítomný pri nájdení intoxikovaných návnad na skalách na miestach spáchania skutkov v katastrálnom území obce S. Q., C. - C. R.

V ďalšom prokurátor poukazuje aj na nepriame dôkazy zabezpečené vo vyšetrovacom spise, predovšetkým pri domovej prehliadke boli nájdené zmrazené holuby, ktoré preukazujú dlhodobosť páchania predmetnej trestnej činnosti obžalovaným. Obžalovanému za skutky uvedené v bodoch 1b, 1c, 2a, 2b obžaloby bol uložený trest odňatia slobody na jeden rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu bol podmienene odložený a stanovená skúšobná doba na jeden rok. Takýto uložený druh trestu, podľa názoru prokurátora, je neprimeraný.

Prokurátor zhodnotil osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a spáchal dva priestupky na úseku cestnej premávky. Následne konštatuje, že uložený trest nekorešponduje so základnými zásadami ukladania trestu uvedenými v § 34 Tr. poriadku. Prokurátor zdôraznil, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania celkovo 4 čiastkových útokov pokračovacieho prečinu. Tento počet útokov by mal byť odzrkadlený aj vo výmere trestu. Obžalovaný neváhal pri spáchaní trestného činu použiť látku, ktorá spôsobuje bolesť, utrpenie u spútaných holubov, tak aj u predátorov a účinok otravy je vážny s fatálnymi následkami, pričom sokol po požití tejto látky nezomiera okamžite, ale prechádza procesom zdĺhavého krutého utrpenia končiaceho smrťou. Motívom konania obžalovaného bolo v podstate len chrániť svoje poštové holuby, ktoré podľa jeho vyjadrenia, boli ohrozené dravými vtákmi a pre ochranu svojich holubov bol ochotný obetovať sokolov sťahovavých, ktorí sú zapísaní v zozname druhov európskeho významu ako ohrozený druh podľa červeného zoznamu so spoločenskou hodnotou jedinca v sume 5.500,- eur. Niet pochybností o tom, že obžalovaný ako vášnivý chovateľ holubov, dlhoročne bojujúci s predátormi ohrozujúcimi jeho holubov, si bol vedomý spoločenskej ako aj ekologickej hodnoty sokola sťahovaného, avšak napriek týmto skutočnostiam opakovane, systematicky v páchaní trestnej činnosti pokračoval. Nebyť jeho zadržania, obvinenia a nahradenia väzby je dôvodné sa domnievať, že v tejto činnosti by naďalej pokračoval, o čom svedčia zmrazené holuby počas domovej prehliadky. Otravy chránených druhov živočíchov patria medzi najzávažnejšie formy environmentálnej kriminality, kde okrem usmrcovania živočíchov vzniká aj priama hrozba pre človeka, nakoľko sú používané vysokotoxické chemické látky, ktoré páchatelia po aplikácii do návnady ukladajú na voľne prístupné miesta.

Prokurátor má za to, že uložený podmienenečný trest na úplne spodnej hranici trestnej sadzby so skúšobnou dobou na úplne spodnej hranici trestnej sadzby, neplní funkciu generálnej ani individuálnej prevencie pred páchaním tejto trestnej činnosti. Nevystihuje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a za výmeru trestu, ktorý by tieto atribúty spĺňal, považuje trest pri hornej hranici trestnej sadzby zníženej podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. poriadku so skúšobnou dobou ukladanou nie na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol, aby súd II. stupňa zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku napadnutý rozsudok, pretože súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a po zrušení oslobodzujúcej časti rozsudku vec vrátil Okresnému súdu Prešov na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 11.02.2020 obžalovaný L. Y. prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie na Okresnom súde Prešov. Obhajca odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 15.04.2020. Obhajca konštatuje, že súd prvého stupňa síce uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, avšak podľa názoru obhajoby, aj takéto rozhodnutie je vzhľadom na okolnosti prípadu, prísne. Preto navrhuje trestné stíhanie podmienene zastaviť podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku.

Prvostupňový súd neakceptoval návrh obhajoby na podmienené zastavenie trestného stíhania podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku a svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nie sú splnené podmienky na takýto postup, keďže obžalovaný nevyhlásil v zmysle § 216 ods. 1 Tr. poriadku, že skutok spáchal. V tejto súvislosti obhajca poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný už v prípravnom konaní sa k skutkom uvedeným pod bodom 1b, 1c, 2a, 2b v celom rozsahu doznal, na hlavnom pojednávaní uskutočnil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, teda, že nepopiera spáchanie skutkov v uvedených bodoch. Obhajca poukázal práve na ustanovenie § 257 ods. 4 Tr. poriadku a v tejto súvislosti zastáva názor, že vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, v spojení s ustanovením § 257 ods. 4 Tr. poriadku, možno podľa obsahu posudzovať ako vyhlásenie, že skutok spáchal, a teda je možné postupovať podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku. Obhajoba poukázala predovšetkým na záujem obžalovaného v zmysle § 257 ods. 4 Tr. poriadku.

Okrem iného obhajca poukazuje na skutočnosť, že skutky boli spáchané v roku 2017 a od spáchania uplynula doba takmer 3 rokov, pričom obžalovaný za toto obdobie si riadne plnil súdom určený probačný dohľad. Za nezanedbateľnú skutočnosť pri určovaní druhu a výmery trestu je potrebné považovať aj to, že obžalovaný svoju trestnú činnosť spáchal v štádiu pokusu v zmysle § 14 Tr. zákona, čím je daný nižší stupeň nebezpečnosti konania pre spoločnosť. Zároveň poukázal, že obžalovaný sa nedopustil od spáchania skutku žiadnej protiprávnej činnosti, no naďalej sú mu spôsobované škody na chovných holuboch, čím sú porušované jeho ústavné práva na ochranu majetku, keďže zodpovednosť za škody jemu spôsobené nechcú prijať ani ochranári ani štát. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol vo veci sám a podmienenčne zastavil trestné stíhanie proti obžalovanému L. Y. podľa § 216 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. poriadku.

Dňa 02.06.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie obhajcu obžalovaného L. Y. k odvolaniu prokurátora, kde obhajca konštatuje, že sa nestotožňuje s názorom prokurátora. Pokiaľ ide o skutok v bode 1a, obžalovaný poprel jeho spáchanie, pričom k tomuto skutku neexistujú žiadne objektívne dôkazy, ktoré by preukazovali vinu obžalovaného v trestnom konaní. Pri uznaní viny je nutné páchatelovi jednoznačne, nepochybne a bezpečne preukázať, že skutok sa stal, že skutok spáchal obžalovaný. Obhajoba je toho názoru, že v predmetnom konaní, pokiaľ ide o skutok 1a obžaloby, nebola takýmto spôsobom vina klienta preukázaná. Vôbec nebolo preukázané, ako sa uvádza v obžalobe, akým spôsobom bol skutok spáchaný.

Okrem iného obhajca citoval z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2T/19/2018 zo dňa 10.05.2018, z ktorého vyplýva, že nie je možné posúdiť, že v dôsledku návnad nastražených obvineným došlo k uhynutiu sokolov, keďže ani jeden jedinec sokola nebol zaistený. Pokiaľ ide o tzv. modus operandi, samotný výsluch svedka C., ktorý neuvádzal konkrétne príčiny úmrtia sokolov, presnú príčinu nezisťoval. Uviedol, že v roku 2019 bol zaznamenaný rovnaký spôsob pokusu spáchania tohto trestného činu, preto nie je možné jednoznačne a nepochybne a bezpečne preukázať, že skutku sa dopustil obžalovaný a je zrejmé, že tohto konania sa mohol dopustiť ktokoľvek iný, pričom množstvo chovateľov holubov je veľké, potencionálnych páchatel'ov môže byť viac. Je ťažko predpokladať, že by obžalovaný sa dopustil skutku spáchaného rovnakým spôsobom v čase, keď už bol trestne stíhaný, dokonca už sa viedlo trestné konanie. Obhajoba sa stotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý konštatuje, že neboli preukázané jednoznačne žiadne dôkazy, ktoré by dokazovali, že obžalovaný sa tohto skutku uvedeného v bode 1a dopustil, napriek tomu, že bol zistený úhyn sokolova sťahovavého, ich telesné pozostatky neboli nájdené, resp. neboli skúmané a vzhľadom na to, nie je možné dať za vinu obžalovanému, že sa mal podieľať na úhyne sokola.

Pokiaľ ide o uloženie trestu za skutky uvedené v bodoch 1b, 1c, 2a, 2b obhajoba nesúhlasí s týmto trestom, čo vyjadrila aj v odvolaní, pretože trest je prísny a vzhľadom na to, že ide o konanie v štádiu pokusu prečinu a aj vzhľadom na to, že obžalovaný je stíhaný od roku 2017, obhajoba navrhla vo vzťahu k odvolaniu prokurátora, aby krajský súd odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného L. Y. a prokurátora nie sú dôvodné.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral rozsah vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach. Následne uviedol skutočnosti, ktoré vyplývajú z jednotlivých dôkazných prostriedkov.

V súvislosti so skutkom, ktorý bol uvedený v bode 1a obžaloby, súd prvého stupňa konštatoval, že neboli produkované dôkazy, ktoré by dokazovali, že obžalovaný sa tohto skutku dopustil. Aj keď v uvedenej dobe, teda od jari 2015 do 08.07.2016, bol zistený úhyn sokola sťahovavého, telesné pozostatky neboli nájdené, resp. neboli skúmané. Za takéhoto stavu nemožno dať za vinu obžalovanému, podľa názoru súdu prvého stupňa, že sa mal podieľať na úhyn sokola. Bolo preukázané, že sokol sťahovavý mohol uhynúť aj iným spôsobom, ako tým, že bol otrávený. Súd prvého stupňa konštatoval podobnosť jednotlivých skutkov, no zároveň zdôraznil, že svedok C. vedel aj o prípade, keď v inej lokalite taktiež boli rozmiestnené otrávené návnady.

K tejto samotnej argumentácii súdu prvého stupňa, aj keď prokurátor zdôrazňuje, že v danom prípade bol rovnaký modus operandi, krajský súd musí konštatovať, že neboli podrobené skúmaniu prostriedky, ktoré slúžili na upevňovanie otrávených návnad, teda, či ide o druhovú zhodu medzi použitými klincami a druhovú zhodu medzi použitou šnúrou, ktorá slúžila na uväzovanie týchto otrávených návnad. Nemožno konštatovať iba na základe rovnakej spôsobu umiestňovania návnad to, že skutok spáchal obžalovaný. Nebolo preukázané, že by tieto prostriedky na upevňovanie boli pochádzali z jedného zdroja a to zo zdroja, ktorý vlastnil obžalovaný L. Y.. Okrem tejto skutočnosti je potrebné zdôrazniť, že samotný obžalovaný konštatoval, že nikdy by nepoužil holuba, ktorého vychoval a odstránil z neho identifikačné znaky. Rovnako aj svedok T. C. skonštatoval, že aj keď v tomto prípade, ktorý bol uvedený v bode 1, bol nájdený jeden kadáver sokola sťahovavého, no nikdy neskúmali príčinu úhynu. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nebolo na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že by tohto konania v uvedenom období tak, ako mu to bolo kladené obžalobou za vinu, sa obžalovaný L. Y. dopustil tohto konania. Takýto záver nemožno vyvodiť iba na základe spôsobu rozmiestnenia otrávených návnad v okolí miesta hniezdenia, pretože je zrejmé, že aj iní chovatelia poštových holubov využívajú práve takýto spôsob na likvidáciu predátorov, t. j. dravých vtákov, ktorí im, podľa ich názoru, spôsobujú nevyčísliteľné materiálne škody.

K samotným námietkam odvolateľa obžalovaného L. Y.. V prvom rade krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku. Súd prvého stupňa mu umožnil urobiť toto vyhlásenie v zmysle § 257 od. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Toto vyhlásenie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 257 ods. 4 Tr. poriadku, pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia, je považované za priznanie k spáchaniu skutku. O tom bol obžalovaný aj poučený. Nie je zrejmé, aké okolnosti prípadu, aký bol záujem verejnosti alebo obžalovaného, že súd povolil obžalovanému urobiť namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásenie, že popiera spáchanie skutku. V tomto štádiu krajský súd musí konštatovať, že výrok o vine bol právoplatný práve po prijatí tohto vyhlásenia obžalovaného.

Obžalovaný v rámci svojej obrany zdôraznil, že on týmto spôsobom, aký popísal, aký bol v priebehu prípravného konania zadokumentovaný a bol jednoznačne preukázaný, chránil si svoj majetok. Zdôrazňoval, že práve draví vtáci mu spôsobujú nemalé škody na holuboch, ktoré chová a v rámci svojho prednesu zdôrazňoval, že on má rovnako svoje ústavné právo na ochranu svojho majetku. Konštatoval, že tento problém mu štát nepomáha riešiť ani prostredníctvom úradu životného prostredia ani prostredníctvom ochrancov prírody. Škody, ktoré mu vznikajú, nie sú žiadnym spôsobom kompenzované.

Krajský súd k samotnej argumentácii odvolateľa dodáva, že skutočne Ústava zaručuje právo vlastníť majetok, v rámci ktorého je zabezpečená aj ochrana tohto vlastníctva. Obžalovanému, okrem tohto práva, ktoré si veľmi uvedomuje, ktoré je v súlade s článkom 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, však uniká aj to, že vlastníctvom zaväzuje tak, ako to vyplýva z článku 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom. Z pohľadu krajského súdu obžalovaný nekriticky absolutizuje svoje právo na vlastníctvo a takýmto spôsobom sa snaží zbaviť trestnej zodpovednosti. Takýmto postojom zaznáva aj samotnú skutočnosť, že Ústava Slovenskej republiky zaručuje každému občanovi právo na priaznivé životné prostredie (článok 44 Ústavy Slovenskej republiky). Ústava

Slovenskej republiky aj samotnému obžalovanému ukladá povinnosť chrániť a zveľaďovať životné prostredie a to, že nesmie nad mieru stanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie. Na základe týchto citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný preferuje iba časť svojich ústavných práv, no v neposlednom rade potiera svojím konaním práva ostatných členov spoločnosti, ktorí majú právo práve na zdravé životné prostredie, do ktorého patria aj dravce. Práve takýmto spôsobom zasahuje obžalovaný aj do povinnosti štátu, ktorý má zabezpečovať ekologickú rovnováhu a účinnú starostlivosť o životné prostredie, má chrániť voľne žijúcich živočíchov. Krajský súd zdôrazňuje, že v danom prípade obžalovaný sebecky preferuje svoj koníček - chov poštových holubov na úkor celospoločenského záujmu, ktorým je chrániť práve jednotlivé druhy voľne žijúcich živočíchov.

Obžalovaný v rámci svojho odvolania sa domáhal podmieneného zastavenia trestného stíhania. Okrem samotného poukazu na to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil jeho vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku, poukazoval obžalovaný na tú skutočnosť, že išlo v žalovanom skutku o konanie v štádiu pokusu, teda, že následok nenastal, pretože nebol zaistený žiaden kadáver dravého vtáka. Krajský súd v tejto súvislosti musí zdôrazniť, že pri podmienenom zastavení trestného stíhania podľa § 216 Tr. poriadku je potrebné hodnotiť aj okolnosti prípadu. Krajský súd dospel k záveru, že nie je možné pri páchaní viacerých dielčích skutkov pokračovacieho trestného činu, vzhľadom na rozsah tejto trestnej veci, podmienne zastaviť trestné stíhanie tak, ako sa toho domáhal obžalovaný v rámci podaného odvolania.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne ustálil aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil osobu obžalovaného, jeho doterajší život. Poukázal na tú skutočnosť, že bol iba priestupkovo postihnutý, doposiaľ súdne trestaný nebol. Ako poľahčujúcu okolnosť zohľadnil skutočnosť, že pred spáchaním skutku viedol riadny život. Na druhej strane prirážajúce okolnosti nezistil.

Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, sa u obžalovaného L. Y. dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší bezúhonný život, súd prvého stupňa správne postupoval, keď výkon uloženého trestu podmienne odložil. Nepochybil súd prvého stupňa ani pri určovaní dĺžky skúšobnej doby, pretože vzhľadom na osobu obžalovaného, skúšobná doba na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, aj z pohľadu krajského súdu, je dobou primeranou a postačujúcou.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že odvolania odvolateľov nie sú dôvodné, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.